

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. dubna 2024 ve věci odsouzeného J. M., narozeného xxx, trvale bytem xxx xxx, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Xxx, odsouzeného pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení,

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu **se zamítá návrh odsouzeného J. M., nar. xxx, na povolení obnovy řízení** ze dne 16.9.2021, ve věci 46T 3/2015.

Odůvodnění:

1. Odsouzený J. M. podal ke zdejšímu soudu dne 17.9.2021 v pořadí již čtvrtý návrh na povolení obnovy řízení, datovaný dnem 16.9.2021, který podrobně zdůvodnil ve svém písemném podání, ústně předneseném a dále doplněném při veřejném zasedání.
2. Pro přehlednost soud na úvod rekapituluje dosavadní průběh trestního řízení, vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 46 T 3/2015:
3. Odsouzený J. M. byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2015, sp. zn. 46 T 3/2015, a to pro dva skutky popsané ve výroku tohoto rozsudku, které byly právně kvalifikovány jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto činy byl odsouzen podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 17 a půl roku se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu 10-ti let, a podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci, a to tabletu, kam si sepisoval plány na usmrcování dalších osob a několika kuchyňských nožů. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 6. 2015, sp. zn. 7 To 44/2015 bylo odvolání odsouzeného J. M. podle § 256 tr. řádu zamítnuto. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 1458/2015 bylo rozhodnuto tak, že se podle § 265k odst. 1, odst. 2 tr. řádu zrušuje usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 6. 2015, sp. zn. 7 To 44/2015, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2015, sp. zn. 46 T 3/2015, a to pokud se týče skutku uvedeného pod bodem 1), kterého se odsouzený dopustil dne 12. 4. 2014 vůči poškozenému bezdomovci J. M.. Nejvyšší soud současně rozhodl o tom, že za skutek uvedený pod bodem 2) výroku rozsudku se obžalovanému ukládá podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 15-ti let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Rovněž bylo opětovně rozhodnuto o uložení trestu zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu 10-ti let a o uložení trestu propadnutí věci. Ohledně skutku uvedeného pod bodem 1) rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2015 bylo zdejším soudem následně rozhodnuto usnesením ze dne 25. 8. 2016, sp. zn. 46 T 3/2015 tak, že bylo podle § 231 odst. 1 tr. řádu za použití § 223 odst. 2 tr. řádu z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu trestní stíhání J. M. zastaveno, neboť trest, ke kterému by mohlo trestní stíhání vést, byl zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl odsouzenému uložen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 1458/2015. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 9. 2016. Odsouzený J. M. si dále podal proti shora citovaným rozhodnutím soudů ústavní stížnost, o které bylo rozhodnuto usnesením Ústavního soudu ze dne 29. 11. 2016, sp. zn. III. ÚS 3083/16 tak, že se ústavní stížnost odmítá. První a druhý návrh ods. M. na povolení obnovy řízení byl usnesením zdejšího soudu pravomocně zamítnut dne 17. 7. 2017, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne

20. 10. 2017, sp. zn. 7 To 100/2017. Třetí návrh na povolení obnovy řízení podal ods. M. dne 7. 11. 2018, rozhodnuto o něm bylo usnesením zdejšího soudu ze dne 10. 6. 2019, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2019, pod sp. zn. 7 To 71/2019, kterým byla jeho stížnost zamítnuta.

4. Podaným **návrhem na povolení obnovy řízení** podaným dne 7.10.2021 se odsouzený domáhal povolení obnovy řízení, přičemž **navrhl provedení důkazů, které označil za nové:**
 - **výslech odsouzeného** ke skutku, jenž je předmětem rozsudku;
 - **výslech zhotovitelů revizního ústavního znaleckého posudku** z oborů psychiatrie, psychologie, neurologie a endokrinologie (pozn.: původně odsouzený ve svém návrhu žádal vyhotovení tohoto posudku, tomuto jeho návrhu bylo v průběhu řízení vyhověno a posudek byl vyhotoven);
 - vyžádání nového **znaleckého posudku** z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, **k posouzení zranění poškozeného Š. ;**
 - **výsledky svědků:** M. B., J. H., E. H., J. P., J. N. , A. O. a P. O.;
 - vyžádání **zdravotnické dokumentace** odsouzeného.
5. Ve svém návrhu (jenž průběžně doplňoval) **odsouzený zdůvodnil**, že dle jeho názoru mu v původním řízení nebylo umožněno dostatečně vypovědět, proto žádá, aby byl k věci znovu vyslechnut. Dále se domnívá, že trpí duševní chorobou, kterou se soud ani znalecké posudky nezabývaly. Žádá proto k této problematice vyslechnout lékaře – neurologa a rovněž vyhotovení revizního znaleckého posudku k posouzení jeho duševního stavu v době činu a následně výslech jeho zhotovitelů. Má za to, že všechny předchozí znalecké posudky zabývající se touto otázkou jsou zcela chybné. Dále odsouzený navrhl, aby byl proveden znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který by znovu posoudil zranění poškozeného L. Š.. Dále odsouzený navrhl výsledky svědků M. B., svého otčima J. H. a matky E. H., a dále J. P., J. N. , A. O. a P. O.. Pokud jde o svědka M. B., tento byl dle tvrzení odsouzeného během činu na „hlasitém odposlechu“, tj. mohl slyšet „relevantní věci“, v případě ostatních navrhovaných svědků uvedl odsouzený, že se jedná o lidi, kteří se mohou blíže vyjádřit k jeho duševní chorobě. Dále odsouzený navrhl, aby si soud vyžádal jeho zdravotnickou dokumentaci.
6. Při veřejném zasedání pak odsouzený **své důkazní návrhy upravil** tak, že upustil od návrhu na vyžádání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (k posouzení zranění poškozeného Š.), návrhu na výsledky svědků P., O. a O. a návrhu na vyžádání zdravotnické dokumentace odsouzeného. Oproti svým písemným podáním pak odsouzený při veřejném zasedání navrhl provedení důkazu **vyžádáním sdělení zdravotnického oddělení věznice Xxx k xxx léčbě odsouzeného v rámci výkonu trestu odnětí svobody.**
7. Ve smyslu ust. § 280 tr. řádu soud zjistil, že návrh na povolení obnovy byl podán osobou oprávněnou. Na to předsedkyně senátu nařídila ve smyslu § 286 odst. 1 tr. řádu veřejné zasedání k prověření důvodnosti podaného návrhu na obnovu řízení a objasnění tvrzených skutečností.
8. Soud na tomto místě pro úplnost uvádí, že v průběhu řízení o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení ze dne 17.9.2021 došlo ke změně v osobě předsedkyně senátu 46T, kdy Mgr. Šindelářovou v této funkci od 1.2.2023 vystřídal Mgr. Ctíborová (1.2. – 31.12.2023 – stáž, od 1.1.2024 – trvalé přidělení k výkonu funkce).
9. První veřejné zasedání ve věci se konalo dne 8.3.2022 (ods. se ho účastnil formou videokonference), kdy byla odsouzenému poskytnuta velmi široká možnost vyjádření a předsedkyní senátu (Mgr. Šindelářovou) bylo odsouzenému sděleno, že k jeho návrhu bude vyžádán revizní znalecký posudek ústavu k posouzení jeho duševního stavu, s tím, že možnost výběru tohoto ústavu byla poskytnuta odsouzenému. Veřejné zasedání bylo odročeno na

neurčito za účelem přibrání znaleckého ústavu za účelem vyhotovení revizního znaleckého posudku a za účelem zorganizování videokonferenčních výsledků svědků: E. H., J. H., J. N. , a předvolání svědka M. B..

10. Opatřením ze dne 16.8.2022 bylo zadáno vyhotovení revizního ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, a oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a to znaleckému ústavu Fakultní nemocnice Hradec Králové. Vyhotovený znalecký posudek byl soudu doručen dne 20.4.2023. Následně bylo opatřením ze dne 21.7.2023 znaleckému ústavu soudem zadáno jeho doplnění, s přibráním konzultanta z oboru endokrinologie. Doplněný znalecký posudek byl soudu dodán dne 10.11.2023.
11. **Dne 2.4.2024 se ve věci konalo veřejné zasedání v novém složení senátu.** Veřejné zasedání bylo ve smyslu § 219 odst. 3 tr. řádu, za použití § 238 tr. řádu, provedeno znovu. Soud považoval takovýto postup v daném případě za optimální jak s ohledem na zásadu ústnosti a bezprostřednosti, tak i s přihlédnutím k faktu, že předchozí veřejné zasedání se konalo před velmi dlouhou dobou (2 roky) a došlo při něm pouze k vyjádření odsouzeného k dosavadnímu průběhu řízení, aniž byly prováděny jakékoli další důkazy.
12. Soud na tomto místě zároveň zdůrazňuje, že postupoval při projednání návrhu odsouzeného v souladu s procesní zásadou iudex peritus peritorum, která dává právě jen soudci právo rozhodovat nejen o věci samé, ale rovněž i o vedení řízení a v jeho rámci o potřebě a rozsahu provedení dokazování. Předsedkyně senátu nebyla ve věci v žádném směru vázána postupem senátu v jeho původním složení (a tedy ani důvody, které tento uvedl pro odročení veřejného zasedání dne 8.3.2022 – viz shora odst. 9.), když od 1.2.2023 je vedení řízení ve věcech 46T zdejšího soudu výhradně v její gesci. Veřejné zasedání bylo provedeno znovu ve smyslu § 219 odst. 3 tr. řádu, za použití § 238 tr. řádu, a předsedkyně senátu jej nařídila po pečlivém prostudování spisového materiálu a důkladném zvážení, jaké důkazy považuje za nutné k němu zajistit. Otázka důkazů a důkazních návrhů odsouzeného pak byla dále řešena i v rámci veřejného zasedání, a to rozhodnutím senátu (§ 216 tr. řádu).
13. Soud při veřejném zasedání provedl důkaz **revizním znaleckým posudkem** z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, a oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a jeho **doplněním** z oboru zdravotnictví, odvětví endokrinologie, **znaleckého ústavu Fakultní nemocnice Hradec Králové**. Jelikož se jedná o znalecký posudek ústavu, byl v souladu s obecně respektovanou judikaturou (srov. R 3/1989, R 25/1970-I.) a komentářovou literaturou (Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013) jako důkaz prováděn *předložením stranám k nahlédnutí*, popř. jeho *přečtením* (§ 213 tr. řádu), k němuž není třeba souhlasu stran. Poté, co byly posudek i jeho doplnění ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu soudem předloženy stranám k nahlédnutí, požádal odsouzený ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu o přečtení závěrů znaleckého posudku uvedených pod body 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 24, 25, 28 a 35, a dále závěrů doplnění znaleckého posudku pod body 2 a 6. V uvedených částech byly proto posudky soudem přečteny.
14. Ze závěrů citovaného revizního ústavního znaleckého posudku vyplynulo následující.
(1.) Odsouzený trpí, a v době páchání zločinů, pro které je odsouzen, trpěl **poruchou osobnosti smíšeného typu s rysy histrionskými, narcistickými, emočně nestabilními a disociálními** (F61 dle MKN-10). S tímto diagnostickým závěrem je ústavní znalecká komise v souladu s předchozími revidovanými znaleckými posudky. Ústavní znalecká komise v souladu s předchozími znaleckými posudky nenalezla u posuzovaného žádné příznaky závažné duševní nemoci v pravém slova smyslu – psychózy ani jiné duševní poruchy, která by mohla mít forenzní význam. Vlastním vyšetřením ústavní znalecké komise nebyly nalezeny příznaky této neurotické poruchy v současné době. Úroveň intelektových dispozic se u

Shodu s prvopisem potvrzuje T. Č.

odsouzeného pohybuje v pásmu průměru, jak zjistila všechna předchozí znalecká zkoumání a také současné vyšetření ústavní znaleckou komisí. Z hlediska komorbidit somatických onemocnění ústavní znalecká komise zvažovala riziko zvyšování agresivity u odsouzeného vlivem androgenních hormonů při kongenitální adrenální hyperplazii (CAH). Zvýšení agresivity při CAH je popisováno v odborné literatuře. Tato endokrinní porucha byla u odsouzeného diagnostikována v jeho pozdním dospívání a přechodně byla léčena podáváním hormonu hydrokortisonu. Jeho celoživotně přítomné tělesné znaky, tj. vrozené tělesné vady – xxx xxx xxx, svědčí o tom, že vyšší hladině androgenních hormonů byl vystaven nejen v postnatálním, ale i v prenatálním období vývoje. V jaké míře mohl být vystaven vyšším hladinám androgenních hormonů v kritické době páchaní trestných činů, pro které byl odsouzen, by mohl posoudit znalec z oboru endokrinologie. Tato otázka nespadá do odborné kompetence psychiatra, psychologa ani neurologa. Míra eventuální potřeby léčebné kompenzace této endokrinní poruchy (CAH) může mít význam pro hodnocení potřebnosti ochranné xxx léčby po ukončení VTOS u odsouzeného. Neurologickým vyšetřením bylo ústavní znaleckou komisí zjištěno, že odsouzený trpí od 6 – 7 let až dosud záchvatovým onemocněním, jehož charakter není typický pro epilepsii. Opakovaná pomocná vyšetření vč. EEG, video EEG, zobrazovací vyšetření mozku MR, CT, nepodporují onemocnění ve smyslu epilepsie. Před spácháním trestného činu pobodáním udával odsouzený bolest hlavy, nespecifické obtíže. S ohledem na přípravu činu, účelné jednání před a po činu se lze s velkou mírou pravděpodobnosti vyjádřit, že odsouzený v době spáchání zločinu pokusu o vraždu **neměl epileptický ani jiný záchvat**. V době zpracování ústavního znaleckého posudku **nejeví odsouzený známky neurologického postižení**. (2.) **Pokud jde o hodnocení rozpoznávacích a ovládacích schopností odsouzeného tempore criminis, ústavní znalecká komise souhlasí s hodnocením těchto schopností, které je jednotné ve všech posuzovaných znaleckých posudcích**. Rozpoznávací schopnosti byly u odsouzeného tempore criminis plně zachovány, jednal s rozmyslem, plánovitě a byl si vědom toho, že se dopouští protiprávního jednání. Jeho ovládací schopnosti byly tempore criminis sníženy míře forenzně nepodstatně, a to vlivem dekompenzace poruchy osobnosti. Míra ovládacích schopností by mohla být tempore criminis ovlivněna zvýšenou hladinou androgenních hormonů v rámci vrozeného onemocnění CAH. Takové hodnocení však patří do kompetence *znalce z odvětví endokrinologie*. V současné době jsou obě schopnosti u odsouzeného zachovány. (3.) Odsouzený přechodně trpěl poruchou neurotického charakteru v roce 2015 – poruchou přizpůsobení (viz znalecký posudek z roku 2015), jedná se o **forenzně nevýznamnou poruchu**, která u odsouzeného vznikla během vazebního stíhání a po prvních zkušenostech s VTOS, tato porucha nemá pro hodnocení jednání a prožívání odsouzeného tempore criminis význam. **Ústavní znalecká komise v souhlasu s předchozími znaleckými posudky nenalezla u odsouzeného jinou duševní poruchu ve vztahu k předmětné trestné činnosti, než je již výše uvedená smíšená porucha osobnosti**. (4.) Odsouzený v současnosti a ani v době páchaní trestné činnosti netrpěl neurotickou poruchou. Tato porucha nezvyšovala nebezpečnost odsouzeného v době, kdy jí trpěl (2015). (5.) Zdravotní stav odsouzeného je popsán na začátku, v odpovědi na otázku č. 1. Ústavní znalecká komise vychází ze studia soudní dokumentace, z předchozích znaleckých zkoumání a z hodnocení vlastního psychiatrického, psychologického a neurologického vyšetření. (6.) V době po spáchání trestných činů byly zpracovány **znalecké posudky znalců MUDr. Kubeje a PhDr. Klose**, kteří zdravotní stav po stránce psychiatrické i psychologické podrobně popsali. **Ústavní znalecká komise s hodnoceními těchto znalců souhlasí**. (7.) Neurotická porucha – porucha přizpůsobení – byla znalci MUDr. Kubejem a PhDr. Klosem popsána v znaleckém posudku z roku 2015. Neurotická reaktivita se u odsouzeného v roce 2015 projevovala úzkostně depresivním syndromem, v jeho reaktivitě byly patrné vegetativní změny, rudnutí, třes, tedy neurotické projevy. Tato reaktivita byla neurotického charakteru a byla příčinně vázána na prostředí (vazba, VTOS), má tedy charakter problémů spojených

s přizpůsobováním. V současné době ústavní znalecká komise u odsouzeného nezjistila přítomnost neurotické symptomatiky. (8.) Ústavní znalecká komise pokládá **pobyt odsouzeného na svobodě jako potenciálně nebezpečný**, nelze vyloučit do budoucna agresivní jednání odsouzeného jako projev jeho frustrace při případném neuspokojování jeho osobních potřeb (komunikace s okolím, jeho studijní či profesní uplatnění a jiné zátěžové životní situace). Proto znalecká komise doporučuje nařídít odsouzenému po ukončení VTOS ochranné psychiatrické léčení v ambulantní formě. (9.) Odsouzený měl na počátku trestního řízení – a má dosud – tendenci k manipulaci s fakty, a to i převodem do opačné, odlišné polární pozice. Jde především o tendenci vyvíňovat se, zkreslovat účelově v rámci dispozice k jednání výrazně podmíněného excentricností osobnosti (asocialitou, narcismem, histrionskými prvky osobnosti). Na výpovědi odsouzeného měla vliv výše popsaná smíšená porucha osobnosti. (10.) Vzhledem k výrazné excentricnosti osobnosti je **věrohodnost odsouzeného značně kolísající**, a to až do pozice nevěrohodnosti. Pro předchozí znalecká posouzení byl negativní dopad osobností excentricnosti dostatečným důvodem k zpochybňování věrohodnosti u posuzovaného. (11.) Úroveň obecné věrohodnosti odsouzeného v době spáchání trestného činu byla výrazně snížena vlivem narušením motivace při výrazné poruše osobnosti. Odsouzený své vnímání a reprodukci prožité události úmyslně zkresloval. S odstupem času několik roků a rovněž externími okolnostmi (karcerace, umístění ve výkonu trestu atd.) je posouzení věrohodnosti specifické, vztahující se k trestnému jednání, ovlivněno vývojem postoje odsouzeného a jeho snahou účelově dosáhnout pozitivní pozice (uspět při opakovaných žádostech o obnovu řízení s cílem dosáhnout snížení trestu). (12.) **Dle názoru znalecké komise předchozí znalci zohlednili tendenci odsouzeného ke zkreslování slovním vyjádřením**, a své pochybnosti o věrohodnosti odsouzeného podrobně vysvětlili v rozbořech znaleckých posudků. (13.) Dle dostupných informací je zřejmé, že u odsouzeného docházelo ke zkreslování a snaze přesvědčit okolí (znalce, vyšetřovatele) o svých popisech, názorech a manipulovat se svým okolím. Z dnešního pohledu to odsouzený doznává i při vyšetření ústavní znaleckou komisí. (14.) Je zřejmé, a sám odsouzený v současné době přiznává, že na počátku trestního řízení fabuloval, lhal nebo manipuloval s fakty. (15.) **Specifičnost rétoriky odsouzeného (komunikační manipulace, „hra“) byla zohledněna v závěrech předchozích posudků**. Znalecký posudek lze do jisté míry ovlivnit rétorikou a komunikací, nicméně jde o pouze jeden, byť podstatný, zdroj, který je vedle dalších zdrojů při vyhotovení závěrů posudku zohledněn. (16.) V některých směrech museli znalci vycházet při vyhotovení předchozích posudků z rétoriky odsouzeného. Pokud některé údaje odsouzeného nebyly zpochybněny vyšetřováním policie v rámci přípravného řízení a odsouzený na nich trval i přesto, že jeho projev byl pro něj potenciálně přítěžující okolností, neměli znalci možnost jeho údaje zpochybnit. Příkladem takové komunikace odsouzeného byly jeho údaje o příklonu k extremismu, obdivu k fašismu, Hitlerovi, a jeho sympatizace s Dělnickou stranou. (17.) Ústavní znalecká komise se domnívá, že **neurologické problémy odsouzeného v dětství a medikace spojené s neurologickými problémy v době spáchání trestného činu neměly vliv na přičetnost odsouzeného a na jeho výpověď**. V době zpracování ústavního znaleckého posudku nejví odsouzený známky neurologického postižení. (18.) Znalecké posudky MUDr. Kubeje a PhDr. Kloseho, které jsou součástí spisového materiálu (2014, 2015 a 2019) jsou formálně zpracovány standardně a odpovídají požadavkům na formální zpracování znaleckého posudku v době jejich znaleckého zkoumání. Znalci použili standardní psychiatrické a psychologické přístupy a metody při zkoumání zdravotního stavu odsouzeného. Jediným *ždánlivým* rozporem je hodnocení věrohodnosti odsouzeného v roce 2014 a 2015. V závěrech znaleckého posudku z roku 2014 znalci uvedli: obecná věrohodnost posuzovaného, posouzena úzce z hlediska úrovně kognitivních dispozic, tedy schopnosti impregnace, retence i reprodukce prožitých událostí, není narušena. V závěrech z roku 2015 znalci uvedli: úroveň obecné věrohodnosti je vzhledem k diagnostikované poruše osobnosti snížena, jsou přítomny výrazné manipulativní tendence, sklon ke zkreslování je zvýšen. Ústavní

znalecká komise v posudku vysvětluje, že v roce 2014 se znalci MUDr. Kubej a PhDr. Klose vyjadřovali pouze ke kognitivnímu potenciálu odsouzeného. Podobné hodnocení uvedl ve svém posudku také PhDr. Vavřík, když uváděl potenciál odsouzeného k podávání nezkreslených zpráv o své osobě a prožitých událostech, pokud je k tomu motivován. (19.) Otázka byla zodpovězena v rámci odpovědi na otázku č. 18. Ústavní znalecká komise je toho názoru, že obecná věrohodnost odsouzeného je snížena, vzhledem k jeho poruše osobnosti. (20.) Osobnost odsouzeného je excentricky strukturována, afektivně labilní, se známkami histrionskými, narcistními a disociálními. Mentální produktivita se pohybuje v pásmu průměru, znalecká komise neregistrovala známky zvýšené sugestibility, hodnotový systém vykazuje převahu egocentrismu, úroveň právního vědomí odpovídá osobnostnímu profilu a může kolísat. Vztah k autoritám může kolísat v důsledku fází aktuální dominance výše zmíněných excentrických aspektů charakteru, chování a prožívání. (21.) **Ústavní znalecká komise nenalezla absenci zohlednění uvedené psychické poruchy (smíšená porucha osobnosti) odsouzeného při koncipování závěrů předchozích znaleckých posudků.** Diagnostické závěry předchozích znaleckých posudků se neliší. (22.) Mentální produktivita se u posuzovaného nachází v pásmu průměru, schopnosti vnímat, zpracovat vnímané, zapamatovat si a reprodukovat prožité události a pocity s tím spojené jsou na dostatečné úrovni (z hlediska kognitivní náročnosti inkriminovaných dějů). (23.) V zátěžových situacích dochází u odsouzeného k prioritnímu uplatnění nezralých obranných mechanismů – únik do fantazie, agování, pasivní agresivita, případné tendence k somatizaci. (24.) Posuzovaný popírá v současné době příklon k extremismu a fašizující postoje, identifikaci s těmito postoji. V předcházejících znaleckých posudcích svůj postoj, identifikaci s výše uvedenými postoji uvedl jednoznačně odlišně. Ústavní znalecká komise nemá možnost vyhodnotit objektivní informaci v tomto směru. Předchozí znalci vycházeli ze subjektivních údajů odsouzeného, které nebyly objektivně označeny jako nepravdivé. (25.) Při spáchání trestného činu byla motivace odsouzeného podmíněna dlouhodobou excentricností osobnosti a aktuálním afektivním laděním s výkyvy vyvolávajícími negativní postoje odsouzeného k okolí. Odsouzený byl schopen posoudit následky svého jednání, přesto své protiprávní jednání zveličoval za účelem zvýšení zájmu o jeho osobu i za cenu negativních důsledků. (25.) Ústavní znalecká komise ve shodě s předchozími znaleckými posudky nenalezá žádné známky škodlivého užívání nebo závislosti na alkoholu nebo na jiných návykových látkách ani známky závislosti na automatech či jiné závislosti. (27.) Odsouzený byl a je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je schopen chápat jeho smysl. (28.) Ústavní znalecká komise se domnívá, že míru resocializace odsouzeného lze hodnotit do pásma d až e (tedy ztížená až obzvláště ztížená). Z hlediska budoucí možnosti bezproblémové readaptace bude nutná příznivá kombinace jak interních, tak i externích aspektů (vývoj identifikace s deklarovanými změnami v chování a přijetí okolím po propuštění z výkonu trestu, možnosti vytvoření ekonomické soběstačnosti, vývoj profesního uplatnění atd.). Nelze vyloučit, a to především v delším časovém horizontu, nárůst potenciálu maladaptivity. (29.) viz odpověď na otázku č. 3. (30.) V rámci výkonu vazby a trestu, resp. po 19.11.2014 až do současnosti nedošlo u odsouzeného k dekompenzaci výše popsané smíšené poruchy osobnosti. (31.) Ambulantní vyšetření odsouzeného je dostačující k podání znaleckého posudku. (32.) Odsouzený preferuje spíše ofenzivní zpracování zátěže, nelze vyloučit i agresivní, především verbální reakce, ale i fyzickou agresivitu. (33.) Odsouzený je v současnosti ve VTOS ve věznici Xxx dobře adaptován, zařazen do skupinové i individuální terapie, agresivita se v současné době u něho neprojevuje. (34.) Viz odpověď na otázku č. 28. U odsouzeného nelze vyloučit nárůst potenciálu maladaptivity s rizikem protispolečenského jednání. (35.) Ústavní znalecká komise pokládá za vhodné nařízení ochranné psychiatrické léčby ambulantní formou po ukončení výkonu trestu odnětí svobody.

15. Z **doplňku revizního znaleckého posudku** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, a oboru

Shodu s prvopisem potvrzuje T. Č.

zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znaleckého ústavu Fakultní nemocnice Hradec Králové, jehož zpracování bylo ústavu soudem zadáno s ohledem na odpovědi na otázky č. 1. a 2. posudku (onemocnění CAH), k jehož vyhotovení bylo znaleckému ústavu umožněno přibrat konzultanta z oboru zdravotnictví, odvětví **endokrinologie**, bylo zjištěno následující. (1.) Posuzovaný v době činu trpěl kongenitální adrenální hyperplazií (CAH). Vzhledem k pozdní diagnostice v 17 letech (2008) se jedná o neklasickou mírnou formu, a to bez ohledu na výsledek ACTH testu z roku 2008, nemocnice Ostrava. CAH je vrozenou vadou tvorby steroidních hormonů v nadledvinách, potřebných pro stres, pro udržení hladiny sodíku v těle a pro pohlavní hormony. Mohou být postiženy různé enzymy kaskády, nejčastěji to bývá 21-hydroxyláza. Formy projevující se při narození jsou CAH se solnou poruchou a CAH prostě virilizující, neklasická forma se projevuje od batolecího do mladšího školního věku předčasnou pubertou nebo pseudopubertou. Ani o jedné z těchto forem není v dokumentaci záznam. Ani výška 170 cm (175 cm) není podpůrným faktorem závažnosti; lidé s výrazným excesem androgenů bývají malí. Diagnóza je stanovena na základě hormonálních vyšetření a dynamického testu s ACTH. Konzultantovi není k dispozici výsledek genetického vyšetření, to je však provedeno a s laboratorní hormonální diagnózou souhlasí; diagnóza je nepochybná. Diagnóza je trvalá, laboratorně ovlivnitelná podáním hormonu v lékové formě hydrokortisonu. Bez léčby ale na sobě dospělý jedinec žádnou změnu nepoznává. Medicínská intervence je v podobných případech s fyziologickou hladinou stresových hormonů (kortizol) podávána do doby ukončení růstu právě s cílem omezit vliv mužských pohlavních hormonů (androgenů) na předčasné uzavření kostních štěrbin a dosažení co nejlepší finální výšky. V dospělosti není léčba potřebná. (3.) Tato tzv. „late onset“ CAH nemusí mít u dospělých mužů žádné klinické projevy. Může být hyperpigmentace genitálu, menší varlata, nižší postava, zvýšené ochlupení, androgenní alopecie. Obezita a zkrácení délky 4. prstu na obou rukou nejsou klinickými projevy CAH. Výška 170 – 175 cm není „malá výška“, závisí však na výškách rodičů. Z dostupných údajů se jeví jako důvod k léčbě laboratorní nález. (4.) Agresivita kvůli vyšší hladině androgenů nepatří do příznakového souboru lidí s CAH, a to mužů ani žen. Z popisu případu se nezdá, že by šlo o sexuálně motivované násilí, u kterého by hladiny androgenů měly vyšší relevanci. (5.) Léčba „late onset“ CAH v dětství a dospívání má zachovat výšku tím, že se předejde předčasnému uzavření růstových štěrbin pod vlivem vyšších hladin androgenů. Léčba v dospělosti může a nemusí být podávána. (6.) **CAH neovlivňuje rozpoznávací schopnosti. Vliv na ovládací schopnosti CAH také nemá**, lidé s CAH nejsou agresivnější. Míra napětí a agrese je ovlivňována interakcí osobnostních, výchovných, biologických (včetně hormonálních) vlivů. Nejsou skutečnosti, které by konkrétně u posuzovaného, s ohledem na dlouhodobý vývoj nemoci právě u jeho osoby, mohly v době činu způsobit snížení ovládacích schopností. (7.) Problematika CAH je v daném případě okrajová až zanedbatelná. Znalec dále dodal, že neexistují literární důkazy, že by „late onset“ CAH měla vliv na rozhodovací nebo ovládací schopnosti. Úvaha o jakémkoli vlivu v individuálním případě je dle jeho názoru irelevantní.

16. Soud při veřejném zasedání k důkazu dále provedl **listinné důkazy**, a to jednak listiny dokládající dosavadní průběh a vývoj řízení, jednak zejména zprávy z věznice Xxx o chování odsouzeného ve výkonu trestu, ze kterých vyplývá, že odsouzený měl v minulosti problémy v soužití s ostatními spoluvězni, poté se jeho chování zlepšilo, a to po přeražení do věznice Xxx. Zde již vůči zaměstnancům vystupuje slušně a nekonfliktně, udržuje kontakt s rodinou, byl vícekrát odměněn a uložené kázeňské tresty mu již byly zahlazeny. Po dobu výkonu trestu několikrát požádal o intervenci psychologa a opakovaně se dotazoval na možnost zařazení do specializovaného oddělu pro výkon trestu odsouzených s poruchami duševními a poruchami chování, kam byl od 16.1.2023 přijat. Odsouzený se zapojuje do pracovní aktivity „Pracovní činnosti“ a do vzdělávacích aktivit (základy práce s pc, anglický jazyk, základy společenského chování, relaxace a kreativní hry apod). Pohledávky vůči Vězeňské službě má ve výši 16.079 Kč, vůči jiným subjektům ve výši 89.722 Kč, exekuce mu byly stanoveny na účet ve výši 29.684

Shodu s prvopisem potvrzuje T. Č.

Kč. Odsouzený je nezaměstnaný a pohledávky nehradí. V průběhu výkonu trestu absolvoval program Věznova cesta, korespondenční kurs „Zvládej svůj život“ (6.12.2023) a program „Novým směrem“ (2.10.2023 – 22.1.2024). Z pastoračního hodnocení odsouzeného z VTOS ze dne 17.7.2023, vyhotoveného kaplanem VS ČR ThDr. J. M. , bylo dále zjištěno, že odsouzený udržuje pravidelný kontakt s církví Xxx xxx, zúčastňuje se kulturních a křesťanských aktivit a je čtenářem duchovní literatury. Zúčastnil se vzdělávacích aktivit (např. Počítač jak neznáme, Věznova cesta, Zvládej svůj život). Dále byl předložen výpis z centrální evidence exekucí na osobu odsouzeného, za které plyne, že vůči němu bylo nařízeno celkem 13 exekucí v průběhu let 2014 až 2018. Rejstřík trestů odsouzeného od posledního rozhodování soudu nedoznal změn.

17. Soud jako nadbytečné **zamítl návrhy na provedení důkazu** výsledkem odsouzeného ke skutku, jenž je předmětem napadeného rozhodnutí, výsledkem zhotovitelů revizního ústavního znaleckého posudku (a jeho doplnění) z oborů psychiatrie, psychologie, neurologie a endokrinologie, výsledkem svědků M. B., J. H., E. H. a J. N. , a vyžádáním sdělení zdravotnického oddělení věznice Xxx k xxx léčbě odsouzeného v rámci výkonu trestu odnětí svobody.
18. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
19. Při rozhodování, zda má být povolena obnova řízení, je dále povinností soudu ve smyslu § 278 tr. řádu přezkoumat, zda navrhovaný důkaz je důkazem novým, soudu dříve neznámým, a zda kromě toho na základě něho by mohlo dojít v naznačených směrech k jinému rozhodnutí ve věci.
20. Podle § 283 písm. d) tr. řádu soud návrh na povolení obnovy řízení zamítne, neshledá-li důvody obnovy podle § 278 tr. řádu.
21. Soud tedy zkoumal, zda důkazy, jejichž provedení navrhuje odsouzený, jsou **novými skutečnostmi nebo důkazy, které byly dříve orgánům činným v trestním řízení, jež ve věci rozhodovaly, neznámé**. Za skutečnosti dříve neznámé je přitom třeba považovat takové, které nebyly předmětem dokazování nebo zjišťování před rozhodnutím, jehož se návrh na obnovu týká, tj. objektivně existující jev, který v téže věci nebyl důkazem, ale může mít vliv na zjištění skutkového stavu v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí (srov. SR 118/2001).
22. Dále se soud zabýval otázkou, zda jsou splněny i další podmínky pro obnovu řízení ve smyslu § 278 tr. řádu, tj. zda – pokud by návrhy odsouzeného byly vyhodnoceny jako nové skutečnosti a důkazy, **by tyto mohly odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí**.
23. Odsouzenému bylo již v předchozích řízeních o návrhu na povolení obnovy řízení opakovaně vysvětlováno, že obnova řízení je *mimořádným opravným prostředkem*, jehož účelem je odstranit nedostatky ve skutkovém zjištění některých pravomocných rozhodnutí v případech, kdy *příčiny zjištěných nedostatků vyšly najevo po právní moci původního rozhodnutí*. Příčinami mohou být nové skutečnosti nebo důkazy, které odůvodňují tento mimořádný průlom do nezměnitelnosti a závaznosti rozhodnutí vydaných v trestním řízení jako atributů jejich právní moci. Jsou-li dány podmínky obnovy řízení a není-li obnova vyloučena, je její povolení obligatorní. V rámci řízení o povolení obnovy se však pouze zkoumá, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro uplatnění takového postupu, tj. zda nové skutečnosti či důkazy dříve orgánům činným trestním

řízení neznámé, popř. jiná zákonem stanovená skutečnost, mají potenciál odůvodnit jiné než původní rozhodnutí.

24. Soud tedy na tomto místě zdůrazňuje, že v řízení o obnově se *nezjišťuje správnost původního rozhodnutí* (jeho zákonnost a odůvodněnost – srov. i R 35/1988), nýbrž posuzuje se otázka, zda nová skutečnost či důkaz, která byla dříve orgánům činným v trestním řízení, jež ve věci rozhodovaly, neznámá, popř. jiná zákonem stanovená skutečnost, by mohla odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí (§ 278 odst. 1 tr. řádu). To znamená, že tyto tzv. novoty musí být způsobilé odůvodnit jiné rozhodnutí ve věci. Zkoumání, zda nové skutečnosti nebo důkazy jsou způsobilé samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy orgánům činným v trestním řízení dříve známými odůvodnit jiné než původní napadené pravomocné rozhodnutí, resp. jeho část, musí být prováděno porovnáním dosud provedených důkazů, které nebyly v řízení o návrhu na povolení obnovy opakovány, a dosavadního skutkového zjištění s důkazním významem nově tvrzených skutečností nebo nově navrhaných důkazů, a to v intencích § 2 odst. 6, přičemž takový postup není v rozporu s požadavky vyplývajícími z § 2 odst. 12, neboť je přímo předpokládán v ustanovení § 278 odst. 1 až 3 (srov. TR NS 39/2007-T 1031.). Toto hodnocení ale nemůže přesahovat rámec zjištění, zda navrhaný důkaz sám nebo ve spojení s již provedeným dokazováním by mohl vést v naznačených směrech k jinému rozhodnutí. Výsledkem tohoto zkoumání tedy zásadně není ještě nové úplně změněné skutkové zjištění, nýbrž určitý stupeň pravděpodobnosti či důvodný předpoklad pro možnou změnu rozhodnutí (srov. pojem „mohly by“). Nesmí tedy dojít k nekritickému převzetí nově tvrzených skutečností či důkazů bez jejich zhodnocení ve vztahu ke skutečnostem a důkazům, z nichž povstalo původní skutkové zjištění. V té souvislosti je třeba si uvědomit, že následky předvídané tímto ustanovením není způsobilá vždy vyvolat každá nová skutečnost. Rovněž každý nový důkaz zpravidla také není sám o sobě schopný takové účinky vyvolat (srov. ÚS 19/2004-u.).
25. V daném případě bylo tedy třeba zkoumat, **zda byly odsouzeným uplatněny nové skutečnosti a případně zda lze důvodně předpokládat**, že nově tvrzené skutečnosti po jejich zhodnocení ve vztahu k těm, z nichž povstalo původní skutkové zjištění, mohou vést k jinému rozhodnutí o vině nebo trestu, tj. zda existuje vyšší stupeň pravděpodobnosti, **že by na základě uplatněných novot byl vynesen jiný než původní rozsudek**.
26. Soud proto v intencích § 2 odst. 6 tr. řádu, s odkazem na § 278 odst. 1 – 3 tr. řádu, pečlivě hodnotil všechny relevantní skutečnosti, které měl k dispozici, a dospěl k následujícím závěrům.
27. Soudem byl vyžádán a při veřejném zasedání k důkazu proveden **revizní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, odvětví neurologie, odvětví psychiatrie a odvětví endokrinologie**, vyhotovený znaleckým ústavem Fakultní nemocnice Hradec Králové (závěry shrnuty pod body 14. a 15. tohoto usnesení). Otázka duševního stavu odsouzeného a jeho možného ovlivnění nejrůznějšími okolnostmi, včetně xxx onemocnění odsouzeného, byla tedy velmi detailně a komplexně přezkoumána, přičemž znalecký posudek ústavu představuje nejvyšší formu odbornosti, jakou lze pro posouzení složitých odborných otázek požadovat. Soud po pečlivém prostudování znaleckého posudku i jeho doplnění dospěl k jednoznačnému názoru, že závěry tohoto posudku (včetně jeho doplnění) nepřinesly žádné nové skutečnosti a **potvrdily závěry znaleckých posudků, jež byly ve věci dosud vyhotoveny**. Soud přitom neshledává žádný důvod o těchto závěrech znaleckého ústavu pochybovat. Lze tedy shrnout, že **revizním znaleckým posudkem** (viz shora), jenž byl k návrhu odsouzeného ve věci vyhotoven, **nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti**, které by mohly vést k jinému rozhodnutí ve věci.
28. Soud neshledal důvodným návrh odsouzeného na **osobní výslech zhotovitelů posudku** (včetně jeho doplnění) při veřejném zasedání, neboť považuje závěry znalců za komplexní a

Shodu s prvopisem potvrzuje T. Č.

zcela srozumitelné, kdy znalci v písemném vyhotovení posudku vyčerpávajícím způsobem zodpověděli všechny myslitelné relevantní otázky, které by v souvislosti s projednávanou problematikou mohly vyvstat (odsouzenému byla poskytnuta velmi široká možnost položení otázek znalcům při zadání posudku). Ani odsouzeným předložené zprávy o genetickém vyšetření z roku 2008 by dle závěru soudu neměly potenciál závěr znalce z oboru endokrinologie změnit, zejména za situace, kdy znalec měl k dispozici lékařské zprávy, které z genetického vyšetření odsouzeného, provedeného v roce 2008, vycházely. Znalec v bodu 2. doplnění posudku výslovně uvádí, že mu sice není k dispozici výsledek genetického vyšetření, to je však provedeno (odkaz na materiál 5 – tj. přílohu IV. posudku) a s laboratorní hormonální diagnózou souhlasí; diagnóza je nepochybná.

29. Odsouzený se k závěrům revizního znaleckého posudku široce vyjádřil jak při veřejném zasedání, tak i ve svých písemných podáních (podání ze dne 12.2.2024, vyhotovené osobně odsouzeným, podání ze dne 12.2.2024, vyhotovené jeho obhájkyň). K těmto vyjádřením soud uvádí, že se jedná o subjektivní názory odsouzeného na jednotlivé závěry znalců (tj. odpovědi znalců na jednotlivé – a téměř veškeré – otázky, jež jim byly položeny), z nichž odsouzený vždy a v každém jednotlivém případě dovozuje, že jde „jednoznačně o novou skutečnost nutnou k povolení obnovy řízení dle § 278 odst. 1 tr. řádu.“ Soud k těmto vyjádřením odsouzeného uvádí, že dospěl ke zcela opačným závěrům, jak již objasnil výše, tj. shledává, že **závěry znaleckého posudku ústavu jsou ve všech podstatných bodech ve shodě se závěry posudků přezkoumávaných**, jak je v revizním posudku na mnoha místech i výslovně uvedeno a podrobně vysvětleno.
30. Odsouzený ve svém návrhu, stejně jako ve svých návrzích předchozích, argumentoval tím, že v rámci původního řízení vypovídal lživě, veden snahou se zviditelnit. Tento jeho argument byl již opakovaně vyvrácen pravomocnými zamítavými rozhodnutími o předchozích návrzích odsouzeného, a ani závěry revizního znaleckého posudku na situaci zcela nic nezměnily, když tyto, jak již bylo konstatováno, neshledaly v předchozích vypracovaných posudcích žádná pochybení. Soud je tedy i po provedení dokazování shora citovaným revizním znaleckým posudkem toho názoru, že změna postoje odsouzeného ke spáchané trestné činnosti nastala až ve chvíli, kdy mu byl uložen přísný nepodmíněný trest odnětí svobody v rámci trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku, spolu s trestem zákazu pobytu v hlavním městě Prahy. Soud konstatuje, že opakovaná tvrzení odsouzeného, že v původním řízení lhal a chtěl na sebe pouze upozornit, pokud se jedná o důvody páčání trestné činnosti, nejsou novými skutečnostmi ani důkazy, které by mohly vést k jinému závěru o vině, trestu či náhradě škody, protože ať už bylo důvodem páčání trestné činnosti to, že odsouzený nenáviděl bezdomovce a Romy, nebo že na sebe chtěl upozornit, nemůže to předchozí rozhodnutí soudu zvrátit, když **trestná činnost odsouzeného byla bezpečně prokázána uceleným a komplexním řetězcem usvědčujících důkazů**, a to výpověďmi svědků, listinnými důkazy i již dříve zpracovanými znaleckými posudky. Ze zpráv o chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody pak vyplývá, že zde měl odsouzený zpočátku značné problémy a konflikty se svými spoluvězni, a to zejména s ohledem na to, jak se prezentoval a jakou rétorikou se zaštiťoval. Teprve poté, kdy byl přerážen do jiné věznice, nastal u odsouzeného obrat k diametrálně odlišnému způsobu sebeprezentace, kdy se staví do zcela jiného, pozitivnějšího světla, a své předchozí postoje odmítá a zdůvodňuje duševními problémy. Ačkoli se tedy odsouzený snaží přesvědčit soud o tom, že jeho tehdejší obraz byl nepravdivý, soud nadále setrvává na závěru, že způsob, jakým se odsouzený v rámci nalézacího řízení prezentoval, jevil a vypovídal, skutečně odpovídal jeho tehdejšímu přesvědčení, když s tímto korespondovaly i další provedené důkazy, včetně plánů nalezených v tabletu odsouzeného, na vraždění Romů a bezdomovců, které označoval jako „bezpečné kusy masa“. Fascinaci odsouzeného Adolfem Hitlerem potvrdila tehdy před soudem i matka odsouzeného, když uvedla, že se o něj zajímal od dětství, líbilo se mu, že ho lidé

poslouchali a že s nimi dokázal manipulovat. Rovněž lze v tomto směru odkázat na dřívější vyjádření odsouzeného, že páchal moderní genocidu na bezdomovcích.

31. Soud dále zamítl návrh odsouzeného, aby mu bylo umožněno v rámci veřejného zasedání **znovu vypovídat** ke skutku, jenž byl předmětem napadeného rozhodnutí. Odsouzený vyjádřil názor, že mu v dosavadním řízení nebyla poskytnuta možnost dostatečně se ke skutku, pro nějž byl odsouzen, vyjádřit, s tím, že navíc hodlá uvést nové skutečnosti. Soud se přesvědčil, že odsouzený měl dostatečný prostor k vyjádření již v řízení před právní mocí napadeného rozsudku a na něj navazujících rozhodnutí, velmi široké možnosti vyjádření se mu pak dostalo i při projednání jeho předchozích tří návrhů na povolení obnovy řízení. V těchto výpovědích byly přitom odsouzeným de facto opakovány tytéž skutečnosti, které jsou dlouhodobě součástí obhajoby odsouzeného. Dle závěru soudu odsouzený vypověděl již ke všem myslitelným aspektům předmětné trestné činnosti a soudy se jeho tvrzeními ve všech svých rozhodnutích velmi pečlivě zabývaly. Ve svém návrhu na povolení obnovy řízení pak odsouzený nijak neobjasnil, v čem by měly nové skutečnosti, jež by měla jeho výpověď obsahovat, spočívat, pouze uvedl, že by se měly týkat jeho duševního stavu. Ten však byl odborně řešen revizním ústavním znaleckým posudkem, jenž byl vyhotoven k návrhu odsouzeného, a odsouzený měl možnost se k němu v průběhu veřejného zasedání vyjádřit. V daném případě proto soud neshledal důvody pro další výslech odsouzeného ke skutku, jenž je předmětem napadeného rozhodnutí.
32. Pokud jde o návrh na provedení **výsledku svědka M. B.**, který měl být dle tvrzení obžalovaného v době činu v přímém telefonickém spojení s odsouzeným, na tzv. „hlasitém odposlechu“, soud seznal, že ačkoli v tomto případě **jde o skutečnost soudu dříve neznámou** (tj. o skutečnost, která nebyla předmětem dokazování nebo zjišťování před rozhodnutím, jehož se návrh na obnovu týká), nejde o skutečnost, která by sama o sobě či ve spojení s dalšími důkazy měla potenciál změnit původní rozhodnutí ve věci. Soud považuje tvrzení odsouzeného, že měl v inkriminované době na „hlasitém odposlechu“ další osobu, která je s to dosvědčit bližší okolnosti činu, za zcela nevěrohodné a čistě účelové, a je dle závěru soudu jen dalším pokusem odsouzeného, jenž dlouhodobě a opakovaně odmítá akceptovat původní rozhodnutí soudu, dosáhnout nového projednání jeho již pravomocně uzavřené věci. Samotné tvrzení odsouzeného, že tento svědek „slyšel i napadení, včetně vyvrácení majetkového motivu – záměnu batohu“, zní velice účelově a nesmyslně, neboť svědek (i za předpokladu, že by skutečně byl v telefonickém spojení s odsouzeným) stěží mohl slyšet záměnu batohu. Zároveň je třeba konstatovat, že tento důkazní návrh odsouzený uplatnil již ve svých návrzích na povolení obnovy řízení ze dne 2.5.2016 a 4.4.2017 (ačkoli v těchto neuvedl, že měl svědek být na „hlasitém odposlechu“), a soud se s ním vypořádal v rámci veřejného zasedání konaného dne 17.7.2017, resp. v usnesení ze dne 17.7.2017, sp. zn. 46T 3/2015, jímž byly tyto návrhy odsouzeného na povolení obnovy řízení zamítnuty. Při projednání dalšího z návrhů odsouzeného na obnovu řízení se pak soud podrobně zabýval jeho důkazními návrhy týkajícími se loupežného motivu a odsouzeným popisované „výměny batohů“, a dlužno konstatovat, že se s veškerými tvrzeními odsouzeného v tomto směru již zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal (zejm. odst. 13. usnesení zdejšího soudu ze dne 10.6.2019), stejně jako Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 18.10.2019, sp. zn. 7To 71/2019 (zejm. odst. 25. tohoto usnesení). Pokud tedy jde o stále se opakující námitku absence loupežného motivu odsouzeného, nelze než uzavřít, že ani toto jeho tvrzení nemá oporu v provedeném dokazování. Zjistný motiv útoku vůči poškozenému logicky vyplynul nejen z výpovědi odsouzeného a písemných podání, v nichž se k řečenému opakovaně doznal, ale organicky zapadal do celkového kontextu velmi složité finanční situace odsouzeného. To, že se odsouzený nacházel v tíživé finanční situaci, je objektivní skutečnost, jež byla prokázána celou řadou důkazů. V tomto ohledu lze vyzdvihnout především skutečnost, že k závěru o tíživé finanční situaci odsouzeného dospěli i znalci, a to včetně znalce PhDr. Vavříka (jehož znalecký

posudek předložil odsouzený), který v rámci svého znaleckého posudku na straně 29 doslova uvedl, že odsouzený se v inkriminovanou dobu „nacházel v období značné nespokojenosti s pocity nepodpory ze strany rodiny, nepřijetí referenčními osobami a skupinami, zneuznání a problémové finanční situací“. Vzhledem k velmi podrobně provedenému dokazování ve věci samé a dosavadnímu průběhu řízení (zde si soud dovoluje odkázat na velmi podrobná odůvodnění jak původního rozsudku a usnesení Vrchního soudu v Praze, tak usnesení zdejšího soudu ze dne 17.7.2017 a 10.6.2019, jimiž byly zamítnuty předchozí návrhy odsouzeného na povolení obnovy řízení, a Vrchního soudu v Praze ze dne 20.10.2017, sp. zn. 7to 100/2017, a ze dne 18.10.2019, sp. zn. 7To 71/2019, jimiž byly zamítnuty stížnosti odsouzeného) je soud zároveň toho názoru, že ani v případě, že by svědek byl skutečně v inkriminovanou dobu s odsouzeným v telefonickém spojení (což soud s ohledem na výše uvedené nepovažuje za věrohodné ani reálné), nebyl by svědek s to poskytnout takové informace, které by mohly výrazněji ovlivnit stávající důkazní situaci, a tedy i původní rozhodnutí ve věci, a to ani ve spojení s dosud soudem známými důkazy, které ve svém souhrnu svědčí jednoznačně o tom, že se J. M. jednání, jímž byl uznán vinným, dopustil, jak je podrobně objasněno v opakovaně citovaných rozhodnutích Městského i Vrchního soudu. Jak již bylo konstatováno, trestná činnost odsouzeného byla bezpečně prokázána výpověďmi svědků, listinnými důkazy i zpracovanými znaleckými posudky.

33. Pokud jde o **výsledky svědků J. H., E. H.** (matka a otčím odsouzeného) a **J. N.** (zástupce církve Xxx), kteří se mohou vyjádřit k jeho osobě, resp. k jeho duševní chorobě, nebyly ani tyto návrhy shledány důvodnými. Tito svědci nemohou uvést ničeho nového k tomu, co se odehrálo na místě činu, nadto matka odsouzeného byla již v původním řízení vyslechnuta a podrobně se k osobnosti svého syna a k jeho zájmům vyjádřila. Soud na tomto místě opět podotýká, že návrh na výslech otčima a matky odsouzeného, jakož i dalších osob, jež by mohly vypovídat k osobě odsouzeného, byl součástí již předchozího návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení, jedná se tedy znovu o opakování týchž důkazních návrhů, o nichž již bylo v předchozím řízení rozhodnuto.
34. Soud neshledal důvodným ani návrh na **vyžádání sdělení zdravotnického oddělení věznice Xxx k xxx léčbě odsouzeného** v rámci výkonu trestu odnětí svobody, neboť by dle jeho závěru nemohlo žádným způsobem přispět ke změně stávající důkazní situace a novému objasnění spáchané trestné činnosti. K xxx onemocnění odsouzeného se detailně vyjádřil znalec (viz odst. 15. tohoto usnesení) a stěží lze očekávat, že by na jeho odborných závěrech mohlo sdělení zdravotnického oddělení věznice cokoli podstatného změnit (navíc za situace, kdy z vyjádření odsouzeného vyplývá, že mu ze strany tohoto oddělení věznice není léčba jeho xxx onemocnění poskytována).
35. **Soud tedy nezjistil žádné nové skutečnosti či důkazy ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu,** tedy skutečnosti či důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či trestu odsouzeného. S ohledem na shora uvedené, kdy nebyly shledány důvody obnovy, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.
36. Soud zároveň upozorňuje odsouzeného, že pokud bude nadále své návrhy na povolení obnovy řízení opírat o tytéž skutečnosti a důkazy, pro které již byly jeho předchozí návrhy pravomocně zamítnuty, a nově podaný návrh bude jenom jejich opakováním, bude rozhodováno v neveřejném zasedání dle ust. § 286 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje T. Č.

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Podaná stížnost má odkladný účinek (§ 286 odst. 3 tr. řádu).

Praha 2. dubna 2024

Mgr. Kateřina Ctiborová v. r.
předsedkyně senátu